

Ar daug žmogui reikia, -
nuoširdžios šypsenos,
gerų draugų kompanijos
ir gitaros stygų virpėjimo.
Tuo pamaloninti buvo
visi, kurie rugpjūčio 1 die-
ną susirinko į 9-ąją res-
publikinį gitaristų festi-
valį, kuris vyko Šakių
pakraštyje, kaimo turizmo
sodyboje „Bičnamis“.

Pirmasis saulėtą vakarą gi-
taros garsais kerėjo poetiškoje
šeimoje augęs, kūrybingas ir
humoro jausmo nestokojantis,
visus į festivalį sukvietęs vers-
lininkas Arūnas Danielius.
Patikinęs, jog eiles moka rašyti
ne tik mama, žinoma poetė
Birutė Daniilienė, bet ir jis
pats, sudainavo keletą daine-
lių.

Pirmą kartą festivalyje daly-
vavo vienas žymiausių mūsų
šalies klasikinės gitaros muzi-
kos atstovų, tikras gitaros vir-
tuožas Valdemaras Mickutis.
Sužavėti jo atliktų pjesių,
žmonės ilgai plojo, prašydami
pakartoti. Ovidijus Jucys -
laisvas žmogus, menininkas,
kuriantis ir dainuojantis tik ta-
da, kai jam ateina įkvėpimas.
Jam ypač patinka maži mies-
teliai ir būti ten, kur nepažįsta
žmonių, o visą savo energiją ir
laiką jis norėtų pašvęsti ge-
roms emocijoms. Jo muzika ir
dainos - gilios ir žaismingos,
trykštančios jaunatve.

Koks gi gitarinės muzikos
festivalis be kraštiečio, visad
jaunatviško Sauliaus Lapėno,
be jo draugų bardų Agniaus

Kas myli dainą, to širdis „spakaina“

Rušio, Gintaro Povilavičiaus,
Ryto Armanavičiaus, Albino
Stakausko, Kastyčio Petrylos,
užimtų, bet laiko susitiki-
mams randančių žmonių? Ar,
pasiklausius šių žmonių atlie-
kamų kūrinių, dar kas nors
gali nustebinti? Pasirodo, ga-
li. Ir tai yra Darius Leveckis,
įsimylėjęs dainuojamąją po-
eziją. Į festivalį, atlikęs namų
darbus ir išmokęs naują kūri-
nį, atvyko ir kraštiečių prem-
jero padėjėjas Mindaugas
Bastys, paprašęs A. Danie-
liaus, kad kitą kartą į festivalį
jį kviestų kaip žiūrovą, bet ne
kaip dalyvį.

Gitarinė muzika yra unikali
tuo, jog tai - gyvenimo muzi-
ka - išgyventa, išnešiota ir
pateikta vertinimui - patiks
arba ne. Daug atlikėjų dainų
ir kūrinių skambėjo „Bična-
myje“ tą vaškų vakarą. Skambino
kriūkietis Zuzė, pirštų nuo gitaros
stygų negalintis atleisti griškabū-
dietis Tomas, nuo gimimo dainuo-
jantis lukšietis Gytis... Juos
keitė skardžiabalsės moterys,
sugebančios ne tik virtuvėje
suktis - Audronė ir Diana.
Savo tris fanus - A. Danielių,
R. Pukinską ir A. Vorevičių -
norėjo palinksminti ir jiems
savo kūrinių dedikavo Alenas,
Šakių gitaristų klubo narys.
Nostalgiškas dainas atliko ir
kriūkiečiai Edvardas ir Vikto-
rija Masteikai. Kaip visad ža-
vingai skambėjo vakaro vedė-
jos Violetos Simonavičienės
atliekamos dainos. Naujas

Vaidotas Mineikis svajoja, jog kiekvienas širdyje būtų bardas.

perliukas - kriūkietė Laura,
kurią gitara moko groti A.
Danielius ir Zuzė.

Prie mikrofono netikėtai
prisėdo ir Jaška, kuris, A. Da-
nieliaus žodžiais, taip pat yra
gitaristų klubo narys, nežinia
kada ir neaišku ką galintis
groti... „Laiko turim, galim ir
parepetuoti“, - susirinkusius
glumino netikėtas įsibrovėlis.

Kokia šventė be dovanų ir
šiltų žodžių? Geriausias lin-
kėjimus iš Tauragės atvežė
literatų ir dainuojamosios po-
ezijos klubo „Vakarutė“ ats-
tovai, renginio organizatoriui
A. Danieliui ranką spaudė Ša-
kių seniūnas Alfonsas Jakas.
„O aš norėčiau padėkoti se-
niūnui, kuris, mane sutikęs,
paklausė, - gal reikia kuo
nors padėti? Įsivaizduojate -
ne pakenkti, ne paskusti, ne
sužlugdyti, bet padėti“ - kal-
bėjo A. Danielius. Beveik vi-

suose gitarinės muzikos festi-
valiuose dalyvaujantis teismo
pirmininkas Artūras Rauktys
įvertino - jeigu nuo „Bična-
mio“ automobiliai rikiuojasi
iki pagrindinio kelio, vadi-
nasi, pasėta gitarinės muzikos
sėkla išaugo savo marškinė-
lius ir plačiai suvešėjo. Ge-
riausi garsai nesugroti, ge-
riausias festivalis taip pat -
ateityje, - linkėjo A. Rauktys,
organizatoriui įteikdamas
unikalius XXL dydžio marš-
kinėlius.

Nesustabdomi gitarinės
muzikos garsai ir abejonės -
ar priims, ar įvertins, ar išgirs,
ar klausys, ar išliks... atėję ir
vakarą ažuolų paunksmėje
„Bičnamyje“ puikiai leidę lai-
ką, vertina gitarinę muziką ir
ją puoselėjančius bei puikius
renginius dovanojančius
žmones.

„Valsčiaus“ inf.